

нець всесвіту провадить до пекла, для тих, котрі наповняють жите боязнию а смерть страхом, котрі проклинають колиску і насмівають ся з могили, — для них неможливо є мати нічого иншого як лише жаль, погорду і немилосердність.

Помимо факту, що невірні у всіх віках боролись за права чоловіка і завсїгди були оборонцями свободи і справедливости, церква закидує нам завсїгди, що ми руйнуємо, а не будуємо. Дотепер церква повинна вже знати, що неможливо є обкрадати людей з їхніх думок. Історія релігійних переслідувань вповні признає факт, що ум з конечности опираєть ся всякому намірови контролювання його сндою. Розум так довго держить ся старих думок, доки не є приготований до нових. В хвилі, коли ми зрозуміємо правду, наші блудні думки вже самі собою відпадають.

Знищенє лісів не є чінцем рільництва. Прогнане розбишак з моря не представляє собою усеї торгівлі.

Ми невірні кладемо підвалини до великої святині будучности — не святині усіх богів, але усіх людей, в котрій, при відповідних обрядах буде святкована релігія Людства. Ми робимо все, що в нашій силі, щоби приспі-